

POPOLNOST

Reklame, filmi, oddaje,... Gospa manekenske postave predstavlja božansko čokolado. Do zadnje podrobnosti urejena gospa v bleščeče čisti pralnici polaga v stroj umazano perilo in če uporabite tisti njen prašek bo še tako trdovratni madež izginil in hlače bodo spet čiste. Na naših ekranih in v časopisih gledamo same idealne postave, ravne trebuhe, urejene pričeske, čudovite obleke, nasmejane, lepo naličene obraze, moderna, urejena, čista stanovanja, nove hiše z vrtom, kjer vsaka travica stoji na svojem mestu, lepe, nove avtomobile, nasmejane, prijazne in lepo vzgojene otroke, ki niso nič umazani in smrkavi. Vsi so ves čas uspešni na vseh področjih in z eno besedo: popolni.

Kakšna pa je moja vsakodnevna stvarnost?

Tista božanska čokolada mi vsake toliko časa pride zelo prav, da jo pojem v enem napadu in se malo pomirim od vsega hudega. Tudi zato moja postava ni in naj se še tako trudim, tudi nikoli ne bo manekenska. Perilo zmečem v pralni stroj potem, ko poleg koša že stoji nekaj kupov in otroci sprašujejo, če je njihova majica že oprana. Naj perem s tem ali onim praškom, nekateri madeži ostajajo kot spomin na dobro hrano ali zavzeto ustvarjalnost. Frizura je, kar je. Jutra, ko odhajamo od doma so kaotična, v stanovanju je redko katera stvar na svojem mestu. Pospravljeno in čisto imamo za kratek čas. Enkrat je bolj tečen eden, drugič drugi... Popoldne spet hitimo v avto, ki ni bil posesan in opran že.... Kaj šele da bi bili otroci vsi polikani in brezhibni...

Vsakdanjo stvarnost vsak od nas, staršev sicer živi malo drugače. Imamo različno stare otroke, različne družinske situacije, različne značaje, nekomu je nekaj pomembnejše kot drugemu, spet enemu nekaj uspeva bolje, kot drugemu.

Prav nihče od nas pa ne more dosegati vseh idealov, ki nam jih plasirajo mediji in jih predstavljajo tako, kot da je vse mogoče.

Če želimo slediti vsem idealom, ob neuspehih čutimo, da nismo dovolj dobri, da se ne trudimo dovolj, da smo nesposobni.

Popolnost ne obstaja. Nihče ni popoln. Vsak od nas ima mnogo napak in del našega življenja so tudi neuspehi. Čeprav niso nekaj, nad čemer bi skakali od navdušenja, nam omogočajo, da rastemo in napredujemo. Če se iz njih kaj naučimo, smo zmagali in uspeli, čeprav smo padli.

Sprejmimo svojo nepopolnost. Takšni kot smo, smo v redu. Postavimo si realne cilje, ki so nam pomembni, veselimo se majhnih uspehov in bodimo hvaležni tudi za neuspehe, iz katerih se učimo in nam dajejo nove poglede in novo širino.

Irena Zajec